

که در شفا نام داده است این وقف کرده است این با
 و خود هست مال این برین است خون این زده است این
 بر خواهر نشست بر قصاص کرده خواهد شد از سنات و
 پس گرفتار شود حسنات و پیش از آنکه بر شود آنچه بودی
 از گناه گرفته شود از گناه می بر طح کرده خواهد شد
 پس انداخته خواهد شد در نار و امثال این احادیث بسیار
 قریب تو از دست و گفته است بهیچ مراد این احادیث
 این است که داده شود منظوم خصم را چیزی که هموزن نموده
 سنات و حی است پس گرفتار شود حسنات و عقوبت
 سنات باقی مانده داده شود و بطالم سنات منظوم را
 و عقاب کرده شود بعد از آن حکم ایمان از دوزخ بر آید
 نه آنکه عمل در نار باشد چرا که موسی علیه السلام را تا و این قولی
 در واجب الاتباع است و نیز باید دانست که این حکم مختص

بان است

بان است که منظوم نظایر این باشد چنانکه عیبت و شفا نام
 نداده باشد بلکه صبر کرده باشد و اگر منظوم و مطلقه آفت و بعد
 قصاص اگر منظوم است ازین هر دو با نامند احسان است
 کرده آید چنانکه دانستی این نیست که تمام سنات منظوم
 و مطلقه بود بلکه موازن منظوم و علم است سنه است و آن
 حسنه که موازن منظوم است داده آید و اسما علم با بصوات
و فرقی را بداند آنها اندک گفته سنات آنها و حسنات آنها
 برابر است و ترجیح هیچ نبود اینها بر اعراف مجوس شوند و
 اعراف سوریه است در میان جنت و نار و اصحاب جنت
 خوانند شناخت اصحاب جنت را بر روشنی روی
 اصحاب نار را سیاه و در وقتیکه خواهند دید اصحاب
 جنت را طبع خواهند نمود و دخول جنت و وقتیکه خواهند
 اهل نار را نغوز خواهند کرد از نار جنت و کسی که شسته از این